

1) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. Czas pracy pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu w miejscu stałym nie może przekraczać 12 godzin na dobę, z tym że w miesięcznym okresie rozliczeniowym czas ten nie może przekroczyć liczby godzin wynikającej z pomnożenia 8 godzin przez liczbę roboczych dni kalendarzowych.

2. Dobowy wymiar czasu pracy pracowników zatrudnionych przy pilnowaniu może być przedłużony do 24 godzin, pod warunkiem wprowadzenia po dwunastu godzinach nieprzerwanej pracy 4-godzinnej przerwy w pracy wliczanej do czasu pracy.

3. Praca wykonywana w granicach norm czasu pracy określonych w ust. 1 i 2 nie stanowi pracy w godzinach nadliczbowych.”

2) w § 3 skreśla się wyrazy: „ust. 1”,

3) w § 4 w ust. 1 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Dotyczy to również pracowników zatrudnionych w mniejszym wymiarze niż maksymalny wymiar wynikający z § 2.”

4) w § 5 w ust. 2 wyraz „tygodniową” zastępuje się wyrazem „miesięczną”,

5) w § 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Czas pracy konwojenta nie może przekraczać 10 godzin na dobę i 84 godzin w okresie dwóch tygodni.”

2. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie równoważnych norm czasu pracy w żegludzie przybrzeżnej (Dz. U. Nr 51, poz. 333) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rozporządzenie ustala zakres, warunki i zasady stosowania przedłużonego czasu pracy oraz jego równoważenia (równoważne normy czasu pracy) na:

- 1) statkach żeglugi przybrzeżnej,
- 2) jednostkach pływających przedsiębiorstw żeglugi śródlądowej,
- 3) stanowiskach pracy związanych z żeglugą statków i jednostek wymienionych w pkt 1 i 2, jeżeli na tych stanowiskach są wymagane kwalifikacje marynarskie,

4) stanowiskach pracy służb eksploatacyjnych związanych z obsługą statków w porcie, na stanowiskach pilotów (pilotaż portowy i trasowy) oraz służb dyspozycji portowej ruchowej statków.”

2) w § 2 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Czas pracy pracowników zatrudnionych na stanowiskach pracy, o których mowa w § 1, może być przedłużony do 12 godzin na dobę, z tym że w przyjętym okresie rozliczeniowym, nie dłuższym niż 6 miesięcy, czas ten rozliczany tygodniowo nie może przekroczyć liczby godzin wynikającej z tygodniowej normy czasu pracy w wymiarze średnio 42 godzin.

2. Minister — Kierownik Urzędu Gospodarki Morskiej i Minister Komunikacji po zasięgnięciu opinii właściwej ogólnokrajowej organizacji związkowej może ustalić czas pracy pracowników, których praca polega na częściowym pozostawianiu w pogotowiu do pracy, w większym wymiarze na dobę niż określony w ust. 1, przy nie zmienionym okresie rozliczeniowym.”

3) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Normę czasu pracy, wynikającą z przyjętego okresu rozliczeniowego, o którym mowa w § 2 ust. 1 i 2, zmniejsza się w razie usprawiedliwionej nieobecności pracownika o taką liczbę godzin, jaka wynika z przemnożenia liczby dni usprawiedliwionej nieobecności przez liczbę godzin stanowiącą dobowy wymiar czasu pracy, wynikający z przyjętego okresu rozliczeniowego.”

§ 19. Przepisy § 1—18 obowiązują w okresie do dnia 31 grudnia 1985 r.

§ 20. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 28 grudnia 1983 r. w sprawie czasu pracy i zasad wprowadzania w uspołecznionych zakładach pracy dodatkowych dni wolnych od pracy w 1984 r. (Dz. U. Nr 73, poz. 326).

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

264

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 12 października 1984 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw państwowych oraz dostosowania przepisów ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych do specyfiki niektórych przedsiębiorstw.

Na podstawie art. 3 ust. 6, art. 7 ust. 3, art. 22 ust. 4, art. 38 ust. 1 pkt 1 i 3—13 oraz ust. 2 i art. 39 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 74) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1982 r. w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej przedsiębiorstw państwowych oraz dostosowania przepisów ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych do specyfiki niektórych

przedsiębiorstw (Dz. U. z 1984 r. Nr 20, poz. 95) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) po § 50 dodaje się § 50a w brzmieniu:

„§ 50a. Przedsiębiorstwa przemysłu ziemniaczanego, zielarskiego i lnianego, prowadzące kontraktację, skup, przerób i sprzedaż materiału siewnego i szkółkarskiego, mogą tworzyć fundusz ryzyka i przeznaczać jego środki na zasadach określonych w § 67 ust. 1 i 2.”;
- 2) w § 57 w ust. 7 na końcu zdania skreśla się kropkę i dodaje wyrazy: „albo zakładowy fundusz mieszkaniowy.”;
- 3) w § 58 w ust. 2:
 - a) w pkt 1 skreśla się wyrazy: „oraz utrzymania gospodarki komunalnej i mieszkaniowej, zgodnie z odrębnymi przepisami”;
 - b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) refundację części kosztów poniesionych na opłacenie składki na ubezpieczenia społeczne w wysokości 53,5% obowiązującej stawki.”;
- 4) w § 63 ust. 2 skreśla się;
- 5) w § 65 po wyrazach: „§ 58 ust. 2” dodaje się wyrazy: „pkt 1—3”;
- 6) w § 66 ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:
 - „3. Część marży, o której mowa w ust. 1, pobranej przez przedsiębiorstwo przy sprzedaży materiału siewnego jest przekazywana przedsiębiorstwom, które zajmują się hodowlą zachowawczą roślin, na utworzenie funduszu hodowli roślin.
 4. Przedsiębiorstwo, które zajmuje się hodowlą roślin, może przekazać część środków funduszu hodowli roślin na fundusz rozwoju przedsiębiorstwa i na realizację wspólnych przedsięwzięć w zakresie hodowli w ramach zrzeszenia.”;
- 7) w § 68 po wyrazach: „§ 58 ust. 2” dodaje się wyrazy: „pkt 1—3”;
- 8) po § 72 dodaje się § 72a w brzmieniu:

„§ 72a. 1. Środki finansowe pochodzące z wpłat przedsiębiorstw gospodarki rolnej i państwowych gospodarstw rolnych, dla których organem założycielskim jest Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej lub wojewoda, na rachunki scentralizowane z tytułu nadwyżek wyników przeszacowania zapasów, obciążeń przyrostu wynagrodzeń, premii i nagród oraz środków budżetowe, przeznaczone na refundację kosztów poniesionych na opłacenie składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 14% obowiązującej stawki, są gromadzone na

utworzonym przez Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej scentralizowanym rachunku wyrównawczym.

2. Środki zgromadzone na rachunku, o którym mowa w ust. 1, są przeznaczone na pomoc finansową dla przedsiębiorstw gospodarki rolnej i państwowych gospodarstw rolnych prowadzących działalność w trudnych warunkach glebowo-klimatycznych, z tym że środki pochodzące z wpłat nadwyżek wyników przeszacowania zapasów oraz obciążeń przyrostu wynagrodzeń, premii i nagród mogą być przeznaczone wyłącznie na zasilenie funduszy przedsiębiorstw.
3. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej określa szczegółowe zasady oraz tryb gromadzenia i wykorzystywania środków scentralizowanego rachunku wyrównawczego.
4. Ministrowie Sprawiedliwości oraz Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, a także Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk mogą tworzyć dla przedsiębiorstw gospodarki rolnej, dla których są organami założycielskimi, scentralizowany rachunek wyrównawczy ze środków i na cele, o których mowa w ust. 1 i 2, określając zasady oraz tryb gromadzenia i wykorzystywania środków tego rachunku.”;
- 9) dodaje się § 101 i 102 w brzmieniu:

„§ 101. 1. W okresie do dnia 31 grudnia 1985 r. przedsiębiorstwom gospodarki rolnej i państwowym gospodarstwom rolnym oraz przedsiębiorstwom określonym w § 65 i 68 są przyznawane dotacje w wysokości określonej w ustawie budżetowej na utrzymanie gospodarki komunalnej i mieszkaniowej zgodnie z odrębnymi przepisami.

2. Do dotacji wymienionych w ust. 1 stosuje się przepis § 60.

§ 102. Przedsiębiorstwa gospodarki rolnej i państwowe gospodarstwa rolne mogą nie wykorzystane na koniec roku obrachunkowego 1983/1984 środki funduszu rozwoju przeznaczyć na zasilenie zakładowego funduszu mieszkaniowego.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

265

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 października 1984 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie rodzin zastępczych.

Na podstawie art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1972 r. Nr 16, poz. 114, z 1975 r. Nr 45, poz. 234 i z 1984 r. Nr 49, poz. 253) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 26 stycznia 1979 r. w sprawie rodzin zastępczych (Dz. U. Nr 4, poz. 19, z 1981 r. Nr 25, poz. 132 i z 1983 r. Nr 53, poz. 233) wprowadza się następujące zmiany: